A°. 1833. N°. 20.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 14 Februarij.

FRANKFORT, den 10den Februarij.

Met den gewonen post heeft men de volgende berigten uit Konstantinopel, van den 11den Januarij, ontvangen: « Er wordt druk met *Ibrahim*-pacha onderhandeld; hij is bij Konieh staan gebleven, en wacht den uitslag der onderhandelingen af. Men zegt, dat hij den Franschen zaakgelastigde verzocht heeft, de rol van bemiddelaar op zich te nemen; doch dat deze alleen in gemeenschap met den Engelschen resident wil te werk gaan, en deswege met denzelven conferentien heeft geopend. In allen gevalle zullen wel ligt de vijandelijkheden opgeschort blijven; want, volgens de depêches, gisteren uit Parijs en Londen ontvangen, zien de beide kabinetten de zegepraal van *Ibrahim*-pacha niet onverschillig aan; maar vermanen hem ernstig, den oorlog niet verder door te zetten. De door Rusland gevolgde staatkunde mag er wel toe bijgedragen hebben, om de Engelsche en Fransche kabinetten spoedig in beweging te brengen en tot maatregelen, ten behoeve van den Sultan, te vereenigen. *Ibrahim* pacha zal voor deze vermaningen niet doof zijn; ook is men hier wegens zijne armee volkomen gerust. Een Fransche gezantschaps secretaris heeft zich naar *Ibrahim* begeven, waarschijnlijk om hem de uit Parijs ontvangene instructien mede te deelen. De Sultan houdt dagelijks grooten raad van ministers; hij zelf schijnt het minste door de geledene onheilen aangedaan te zijn; maar is onvermoeid bezig, om de nadeelige gevolgen daarvan voor te komen. Zoo hij zich zonder gevaar voor de rust der hoofdstad verwijderen, en daarbij eenigermate op de hem getrouw geblevene troepen rekenen kon, zou hij geen oogenblik bedenking maken, om persoonlijk in het veld te gaan, en het krijgsgeluk zelf te beproeven. Doch men is voor onlusten beducht, als de Sultan in dit hagchelijk tijdsgewricht de hoofdstad verliet, en zijne getrouwste dienaren smeeken hem derhalve om te blijven. Aan alle getrouw geblevene pacha's zijn intusschen Tartaren afgezonden, om dezelve ter verdediging van den troon op te roepen. Men zou met hunne hulp altijd nog spoedig een talrijk leger op de been kunnen brengen; maar ook dit zou slechts een zwak redmiddel wezen, daar de beste troepen met den groot-vizier zijn uitgetrokken, en de overige noch in den wapenhandel geoefend, noch georganiseerd zijn; terwijl de Arabieren daarentegen het voordeel van eene uitmuntende krijgskundige vorming hebben. De mannen, die den meesten invloed te Konstantinopel hebben, zijn derhalve van meening, dat men zich spoedig met *Mehemed*-Ali verstaan moet. Dit zal dan ook geschieden, hoe veel het den Sultan ook kost, zich nu reeds voor overwonnen te houden. In het arsenaal wordt steeds met ijver gewerkt. Overigens zijn de reeds zeer lang beperkte geldmiddelen van de Porte door de laatste gebeurtenissen geheel in verval geraakt. De Sultan heeft wel het grootste gedeelte zijner juweelen bij Frankische kooplieden verpand; maar de daarop voorgeschotene sommen zijn niet toereikend, om de in het veld staande troepen ook maar twee maanden te onderhouden.»

— Uit Napels wordt den 25sten Januarij geschreven, dat Prins *August van Pruissen* zich thans aldaar bevindt, en reeds verscheiden oefeningen van de troepen, inzonderheid ook van de artillerie, bijgewoond heeft. *Pompeji* heeft die Prins ook reeds bezocht, alwaar, gelijk bij zulke gelegenheden gebruikelijk is, ter zijner eere opgravingen hebben plaats gehad.

STUTGART, den 6den Februarij.

De raad dezer stad heeft het volgende ter kennisse van de ingezetenen gebragt:

« Eene deputatie van den stedelijken raad en onderscheidene burgers hebben Z. M. het adres aangeboden, hetwelk een groot deel der ingezetenen van Stutgart geteekend hadden. Z. M. heeft dezelve met de verzekering der koninklijke welwillendheid gelieven te ontvangen. Hoogstdezelve heeft bewilligd in het onderdanig verzoek, om niet van residentie te veranderen, onder uitdrukkelijke voorwaarde, dat er niets van dien aard, als in den laatsten tijd zal, ondernomen worden, om tweedragt en onrust onder de burgers te verwekken.

« Zoo het over 't algemeen met de pligten van ieder rustig en weldenkend burger strijdig is, om staatkundige beroering onder de burgerij te veroorzaken, of er aan deel te nemen zoo hij er de bewerker niet van is, maakt men zich te meer schuldig door zulks in eene residentie-stad te doen, waar dergelijke ongeregeldheden de nadeeligste gevolgen kunnen hebben, niet alleen voor degenen, die er vreemd aan gebleven zijn, maar ook voor de geheele stad. Deze opmerkingen worden bijzonderlijk aan alle ingezetenen in het belang der gansche stad aanbevolen, welker welzijn en heil noodwendig aan de rust en orde verknocht zijn.

« Men verwacht van hen, dat zij te meer tot handhaving dezer rust en orde zullen medewerken, daar het een ieder vrijgelaten is, om zijne wenschen en inzigten, overeenkomstig de wetten en reglementen, te openbaren; en bedrijven, die dienbegen moeten verwekken, wel verre van voortaan iets goeds uit te werken, niet dan de grootste verantwoordelijkheid op de personen zouden kunnen laden en de nadeeligste gevolgen voor de stad zou moeten hebben.

« Mogt deze vermaning haar doel bereiken en inzonderheid bijdragen om de gemoederen te stemmen, ten einde onder de burgers volkomen eendragt en wederzijdsch vertrouwen te doen herleven.»

LONDEN, den 9den Februarij.

Na gedurende vier dagen beraadslaagd te hebben, is het adres in antwoord van 's Konings aanspraak met eene groote meerderheid van stemmen aangenomen. In het huis der gemeenten heeft de heer *O'Connell* een voorstel gedaan, om de goedkeuring op dat gedeelte van de aanspraak, waarin van de noodzakelijkheid van maatregelen ten opzigte van Ierland wordt gesproken, achterwege te laten; doch dit voorstel is met 428 tegen 40 stemmen verworpen. De adressen van beide Huizen zijn een weerklank op 's Konings aanspraak.

De graaf van *Aberdeen*, de hertogen van *Cumberland* en *Gloucester*, benevens de lords *Penshurst*, *Kenyon*, *Rolle*, *Verulam*, *Bathurst*, *Crurchill*, *Wijnford*, *Rosslyn*, *Beresford*, *Stuart*, *de Rothsay*, *Selkirk* en *Limerick* hebben een protest geteekend tegen het aannemen van het adres der lords in antwoord op 's Konings aanspraak, en wel om deze redenen.

« Eerstelijk, om dat zij, Zijne Majesteit nederig bedankende voor de staatsstukken, rakende de zaken van Holland en Belgie, die Hoogstdezelve order gegeven heeft om aan het Huis over te leggen, tevens begrijpen, verpligt te zijn hun leedwezen te betuigen, dat Zijne Majesteit zich gedwongen heeft gezien, in overeenstemming met den Koning der Franschen, tot het nemen van maatregelen, die het aanvallen en vernietigen der Antwerpsche citadel en het krijgsgevangen maken van hare Hollandsche bezetting ten gevolge heeft gehad.

« En om dat zij niet weten, dat de regering der Nederlanden eenige beleediging heeft aangedaan aan de kroon en waardigheid van Zijne Majesteit, een traktaat of verbindtenis heeft geschonden, of een Zijner Majesteits onderdanen beleedigd of onderdrukt heeft, zij derhalve hartelijk moeten betreuren, dat Zijne Majesteit geraden is geworden om mede te werken tot het uitvoeren van maatregelen tegen de eer en onafhankelijkheid van een' trouwen bondgenoot, die daartoe geene aanleiding heeft gegeven, welke maatregelen den onderteekenaars toeschijnen alleen in een staat van werkelijke vijandigheid te passen en strijdig te wezen met de beginselen van regtvaardigheid en alle staatsregt.»

— De *Courier* berigt, dat het hof der Nederlanden, in deszelfs laatste depeches, twee waarborgen bij de nieuwe onderhandelingen gevraagd heeft, namelijk, voor de schuld en onzijdigheid van Belgie. Nederland eischt die waarborgen niet alleen van Groot-Brittannie en Frankrijk, maar ook van de drie Noordsche mogendheden, als mede onderteekenaren van het traktaat van 15 November 1831. Het Nederlandsche kabinet moet, over het geheel, deszelfs ongeneigdheid verklaard hebben, om met Groot-Brittannie en Frankrijk alleen nieuwe onderhandelingen aan te knoopen, maar verlangt de medewerking van de vijf mogendheden. Hieromtrent zouden mededeelingen aan de kabinetten van Rusland, Oostenrijk en Pruissen zijn gedaan, en van derzelver beantwoording hing af, op welke wijs de te hervatten onderhandelingen verder zouden gevoerd worden.

BRUSSEL, den 9den Februarij.

Volgens de verklaringen, door den minister van buitenlandsche zaken in de wetgevende kamers gedaan, is Belgie thans, wat de afdoening der geschillen met Holland betreft, geheel lijdelijk. De Belgische regering houdt zich aan het traktaat van 15 November en laat aan Engeland en Frankrijk de zorg over, om er de uitvoering van te verzekeren.

Onlangs zijn te Parijs staatkundige tweegevechten met schrijvers van dagbladen aangevangen. Dit heeft te Brussel dadelijk [illegible]

den. Eenige lieden hebben den uitgever van den *Knout* de pistool op de borst gezet en van hem opgave van de schrijvers van eenige artikels gevorderd. Deze zijn daarop bij het uitgaan van den schouwburg aangevallen en het berigt daarvan in den *Belge* heeft weder aanleiding gegeven, dat een der schrijvers van den *Knout* den hoofd-redacteur van den *Belge*, den heer *Levae*, tot een tweegevecht heeft uitgedaagd.

— De zoogenaamde liberalen doen moeite, om *Tielemans*, die reeds tweemaal te Luik is verworpen, te Hasselt tot lid van de kamer der afgevaardigden benoemd te krijgen. Maar de priester-partij houdt zich sterk genoeg, om hem ook aldaar de nederlaag te geven.

'sGRAVENHAGE, den 12den Februarij.

Z. K. H. de Prins van Oranje wordt nog in deze week alhier verwacht.

— Omtrent de staatkundige onderhandelingen is niets bekend. Het schijnt, dat men in Londen nog allerlei nieuwe bezwaren oppert; doch het is niet waarschijnlijk, dat de conferentie vooreerst hare werkzaamheden zal hervatten. Men wil, dat het laatste ontwerp van onze regering voornamelijk te Londen van de hand gewezen is, omdat men het, als eene voorloopige schikking, als te veel bepalend, en als eene definitieve overeenkomst, te weinig vaststellend beschouwde.

— De afdeelingen van de Tweede Kamer houden zich bezig met het onderzoek der wijzigingen in de ontwerpen van wetten op de brandstoffen, het personeel en het gemaal. In de eerst te houden zitting, die nog in deze week verwacht wordt, zullen, behalve dat er een aantal verslagen op petitiën zal worden uitgebragt, aan de kamer worden voorgedragen 16 nieuwe ontwerpen tot wijziging van het derde boek van het burgerlijk wetboek.

— Men verneemt, dat in de lente, nabij Oirschot, een kamp zal worden opgerigt, dat uit twee divisien bestaan zal.

— Heden is alhier een sterk detachement jagers, in volle uitrusting uit het leger aangekomen, welke vooreerst de bezetting dezer residentie zullen versterken. Er bevinden zich overigens alhier vele verlofgangers van alle wapenen.

AMSTERDAM, den 12den Februarij.

Beurs-berigten van den 11den *dezer.*

De voorloopige berigten van lagere prijzen van Parijs hebben zich bevestigd; de prijzen waren den 8sten dezer te Parijs 5 pCt. Fransche 103 fr. 20 c.; 3 pCt. 77 fr. 50 c.; perpetuelen 63½ à ⅛; 3 pCt. 39, hetwelk omtrent 1½ pCt. lager is dan den dag te voren: ook van Londen van den 8sten dezer komen de prijzen iets lager af; 3 pCt. geconsolideerden 87⅜; integralen 45 en 5 pCt. 86¼ à 86; deze slappe prijzen van de twee hoofdplaatsen, van den effecten-handel, hebben ook eene kleine reactie te weeg gebragt, echter niet van groot belang.

In onze 2½ pCt. en in onze 5 pCt. was wel gisteren geen Engelsche, maar *Duitsche commissie;* en over het algemeen sloten alle fondsen op het eind van de beurs williger, dan in het begin.

Onze 2½ pCt. zijn à 44¼, ⅛, 1/16, 44, 43⅞, ¾, ⅞, 44, 44 1/16, ⅛, ¼, 5/16, ⅜ verhandeld, sloten 44¼; onze 5 pCt. oude begonnen 83⅛, 83, 82⅞, ¾, ⅝, ⅞, 83, 83⅛, ¼, ⅜, bleven 83¼; nieuwe 82⅝, 82½, ⅜, ½, ⅝, ¾, ⅞, bleven 82¾ à ⅞.

Kansbiljetten in partijen, begin-beurs, à 17¼ gedaan, rezen tot 17⅜, ½, sloten 17⅜; voor restanten waren eenige koopers à 1 pCt. en is ook iets 63/64 gedaan.

In sijndicaat was de handel niet belangrijk, 74⅝, ¾, ⅞ en 75 gedaan; 3½ pCt. 58¼ à ¾, met minder affaire dan in 4½ pCt., welke nog gezocht worden; voor 6 pCt. à 99¾ à 100 en oorlogslasten 95½, blijft geld.

Van vreemde fondsen waren voornamelijk de Spaansche aan eenige variatie onderhevig. Voor *Brabandsche rekening* werden weder vele partijen, welke in de vorige week hier ter beurs aangekocht zijn, gerealiseerd; men begon in 5 pCt. perpetuelen 59¾, ⅝, ½, ¼, ⅛, 59, wederom 59¼, ⅜, ½, ⅝, ¾, en bleven 59⅝; 3 pCt. perpetuelen 36⅞, ¾, ⅝, ½, ¾, 37, 37¼, sloten 37⅜.

Napels is iets à 82 gedaan.

Voor Fransche fondsen was vraag; niettegenstaande de koersen van 77 fr. 50 c. bekend waren, besteedde men 78⅛, ¼, ⅜, ½, ⅝ en sloot 78⅝; Engelsche fondsen 89 gedaan; het staat te bezien of het *grand jeu* te Parijs al uitgespeeld heeft. Voor eenige dagen, was men nog te Parijs van meening, dat de 3 pCt. op 85 zouden loopen; misschien dat door deze daling van 80 fr. 65 c. tot 77 fr. 50 c. menigeen wederom zich in het spel begeven heeft en nadeel ondergaan zal.

Russische fondsen bij matige affaire prijshoudend; oude à 95⅝, ¾; nieuwe van 1828 en 1829 à 97⅝, ¾ verhandeld; roebels 61⅝, ½, ⅜, ½ gedaan; nieuwe 1831 86¾ à 87, 1833 86½ à ¾ in kleine partijen gedaan; zeer gezocht blijven Oostenrijksche fondsen, men vond *vele inlandsche koopers* voor het 5 pCt. metalliek, en 86½, ⅝, ¾, ⅞, ¾ is daarvoor besteed.

Brazilianen 56, 56½, ¼, 55¾, 56½ wederom gedaan; Grieken 1 pCt. hooger verhandeld, 25¾ à 26, 26¼ à 27.

Men is te Londen over de aanspraak des Konings niet voldaan; dit is ook de aanleidende oorzaak dat onze fondsen te Londen iets geleden zijn gegaan, want behalve het onvoldoende over Portugal en het iets zeggen over de Oostersche zaken, is voornamelijk over de Belgische questie niets in het minste beslissends of gunstigs gezegd geworden, en zoo het schijnt blijft onze zaak nog gedurig in de handen der diplomatie. Men heeft zich voor 8 dagen eens betere uitkomst van de aanspraak des Konings voorgesteld.

Beurs van den 12den *dezer.*

Doordien de Fransche fondsen van 9 dezer wederom ¾ pCt. hooger afkomen, waren, behalve de Franschen, welke à 78¾ à 79 verhandeld zijn, ook alle buitenlandsche fondsen williger.

Men heeft veel 5 pCt. perpetuelen à 60 tot 60⅜ gedaan, en 3 pCt. à 38⅛, 38¼. Russische fondsen blijven gezocht, 96⅛ de oude en 98⅛ de nieuwe; roebels 61½ à ¾, Russen van 1831 86¾ à 87, 1833 86¾.

Veel commissie was in Oostenrijksche fondsen, en metallieken vonden à 87 veel koopers.

Inlandsche fondsen niet veel affaire. *Duitsche commissien, van belang,* zijn uitgevoerd *zoo wel Engeland als Duitschland* koopt hier ter beurs gedurig door, en onze beurs blijft verkoopen.

Integralen 44¼ tot 44⅝ gedaan en sloten 44⅜; 5 pCt. 83⅜ tot 83⅞; oude 83⅛ tot 83½; nieuwe veel gedaan.

Ook in sijndicaat was veel vraag voor Duitsche rekening; 4½ pCt. 75 tot 75⅝, nieuwe van 58¾ tot 59½.

Kansbiljetten 17½ en ⅝ gedaan.

Grieksche fondsen williger, 27, 27½, ¾ de groote blaauwe stukken, 29¼ en 29½ de kleine gedaan.

Brazilianen 56 a 57 met veel affaire.

Er was heden hoegenaamd geen politiek nieuws.

ARNHEM, den 13den Februarij.

Door *J. V. Richards*, Mr. smid te Renkum, is in de omstreken van die gemeente ontdekt eene aardsoort, geschikt om, tot het vervaardigen van vormen om metaal te gieten, de zoogenaamde Brusselsche aarde te vervangen. Door onderscheidene personen en ook in 's rijks geschutgieterij wordt daarvan reeds met het beste gevolg gebruik gemaakt. Op het verslag daaromtrent aan den Koning gedaan, heeft Z. M. aan gemelden *Richards* eene premie van honderd vijftig gulden verleend.

Mengelwerk.

De Engelsche troonrede.

Wat wij, zonder daarom met den oud-profetischen geest bezield te zijn geweest, daar het zich uit al het voorgevallene gemakkelijk liet afleiden, in ons No. 15 van 2 Februarij voorspelden, met betrekking tot de Engelsch-koninklijke troonrede, is, bij de uitkomst, gebleken, dat toen reeds in de ministeriele kabinets bakkerij gekneed en voor den parlements-oven gereed gemaakt, maar nog niet uitgekomen was. Te bejammeren is het echter, dat, bij zulk eene buitengewone gelegenheid, het bewuste staats-gebak één voornaam bestanddeel voor deszelfs algemeen welsmaken heeft ontbroken, en Koning WILLIAMS ministers, anders zoo ervaren in de politieke kook- en braadkunst, ditmaal van zulk een onbegrijpelijk verzuim te beschuldigen zijn: het vergeten namelijk van de noodige hoeveelheid zout in de bewuste troonrede. *Wij* hebben de eer niet de eenige opmerkers van dat verzuim te zijn; de meeste politici en journalisten hebben reeds, met gelijke verwondering, de opmerking gemaakt, dat het bewuste ministeriele product en meesterstuk van smakeloosheid en lafheid is en voorzeker geene plaats zal ingeruimd worden onder de kunstgewrochten der Engelsch-parlementaire welsprekendheid.

De koninklijke mond heeft, bij de opening van het hervormd parlement, veel woorden, maar bedroefd weinig wezenlijks, en bovendien, ten opzigte der Nederlandsch-Belgische questie, groote onwaarheden gezegd.

Wij willen ons alleen bij dit laatste bepalen, omdat wij er het meeste belang bij hebben.

« Het smart mij — zoo luidt de frase, betrekkelijk het bewuste punt, dat alle mijne pogingen, om eene eindelijke schikking tusschen *Holland* en *Belgie* te bewerken, tot hiertoe zonder gevolg zijn gebleven. » Die smartbetuiging beamen wij volkomen, omdat de door *Engeland* voorgeslagene schikkings-middelen eensdeels op eigen baatzucht, anderdeels op heerschzuchtige maatregelen gegrond waren. Wij gelooven gaarne, dat het Engelsche kabinet met innig smartgevoel, beter gezegd, met leedwezen en spijt, ondervonden heeft, dat het Nederlandsche gouvernement zich niet in het net der Britsche politiek heeft laten vangen, en standvastig heeft geweigerd de voor de Nederlandsche Natie hoogst nadeelige schikkings-pogingen, op begeerte van *Engeland*, te helpen bevorderen.

Gelooven gaarne aan het smartgevoel van het Engelsche kabinet, voor zoo ver het zich tot nog toe de eer niet kan toerekenen, de hoofdrol van kwasie-bemiddelaar te hebben gespeeld. En uit dat oogpunt beschouwd, staat het smartgevoel van het Engelsche kabinet gelijk met dat van iemand, wien het geweldig leed doet, dat hij niet heeft kunnen slagen in het ruineren van zijnen buurman. Keeren wij echter de zaak om, dan is die betuiging van smartgevoel de grootste persiflage op het gedrag van het Britsche gouvernement; dan beteekent zij zoo veel als: « de staatkunde noopte mij tot het aannemen van het masker der eerlijkheid en opregtheid; om onder dat masker *Holland* des te veiliger te benadeelen. Ik juich er in, dat de pogingen van het Britsche hof niet zijn gelukt, want daardoor had het eenen schijngrond te meer, om eene vijandelijke houding tegens *Holland* aan te nemen. En eenmaal het zwaard der overmagt uit de schede getrokken en voor het oog der overige mogendheden, zonder de minste tegenkanting van die zijde, hebben de kunnen zwaaijen, heeft *Engeland* zich zelven op eene hoogte geplaatst, waarvan niemand het gemakkelijk zal verjagen.

De bewuste troonrede luidt alverder: « Ik ben ten laatste genoodzaakt geworden, om, in overeenstemming met den Koning der Franschen, maatregelen te nemen voor de uitvoering van het verdrag van 15 Nov. 1831.» Hier moeten wij met den edelen lord ABERDEEN vragen: wie heeft *Engeland* en *Frankrijk* van die noodzakelijkheid overtuigd, om afzonderlijk en wel als de minderheid der confererende mogendheden, die zich uitdrukkelijk aan het bezigen van dwangmaatregelen hadden onttrokken, op eigen gezag daartoe over te gaan? Er bestond geene noodzakelijkheid; die zou alleen bestaan hebben, als het Nederlandsche gouvernement het bewuste tractaat had onderteekend, en schandelijk verzuimde de daarin bedongene voorwaarden ten uitvoer te brengen.

Daar die onderteekening echter geen plaats gehad heeft, is het voorgeven van noodzakelijkheid hier niets anders dan drogreden-spel, waarmede het Engelsche kabinet zoo vaak deszelfs averechtsche handelingen heeft zoeken te bewimpelen. Diepe verontwaardiging over zoo veel opzettelijk logenachtigs moet derhalve elken onbevooroordeelden bezielen, bij het lezen van zulk eene koninklijke verklaring, en ons te vaster overtuigen, hoe de schandelijke heerschzucht, met den mantel der volksvrijheidmin omtogen, middelen weet uit te denken en daar te stellen, ter handhaving harer onregtvaardigheid.

Doch stellen wij voor een oogenblik, dat het behoud van den algemeenen vrede de uitvoering van het verdrag van 15 November 1831 noodzakelijk maakte, zouden beide mogendheden dan niet meer of liever beter grond voor hunne dwangmaatregelen gehad hebben, indien ze de uitvoering van het geheele tractaat, dus ook den inhoud van art. 13, ten behoeve van Koning WILLEM, zoo als lord ABERDEEN teregt heeft aangemerkt, tot stand gebragt hadden? Moet *Belgie* niet even zoo wel als *Nederland* grondgebied ontruimen, en toont het zich daartoe niet even ongezind? Het heeft, wel is waar, het bewuste tractaat aangenomen; maar ook daarna ten opzigte der Scheldevaart nieuwe bedingen opgeworpen, die juist het groote struikelblok voor *Nederland* geworden zijn. Zoo als de zaken zich nu hebben toegedragen, blijkt het dus maar al te duidelijk, dat er andere redenen dan zoogenoemde staatkundige noodzakelijkheid hebben bestaan; redenen, die de geheele wereld kan voelen en tasten en lord ABERDEEN, even onbewimpeld als lord WELLINGTON vroeger, in het parlement heeft blootgelegd.

« De vermeestering der citadel van *Antwerpen* — zegt Koning WILLIAM verder — heeft voor een gedeelte het doel verwezenlijkt; maar daar het Hollandsche gouvernement steeds weigerachtig blijft, om de overige deelen van het grondgebied, bij genoemd verdrag aan *Belgie* toegewezen, te ontruimen, is het embargo, dat op den Hollandschen handel door mij gelegd is, blijven voortduren.» Er is reeds zoo veel van die roovers-overmeestering in de dagbladen en staatsvergaderingen gezegd, dat wij er niets kunnen bijvoegen, dan alleen de herhaling, dat dit bedrijf van *Frankrijk* en *Engeland* eene hemeltergende en nooit te verantwoorden opoffering van het edelste menschenbloed, eene tentoonspreiding der schandelijkste heerschzucht, en eene gruweldaad is geweest, die de Engelsche en Fransche geschiedschrijvers, indien zij onpartijdig oordeelen en niet aan hunne gouvernementen cijnsbaar zijn, met het volste regt, naast de verovering van *Koppenhagen* mogen aanteekenen.

Dat het Hollandsche gouvernement weigerachtig blijft, om *Lillo* en *Liefkenshoek* te ontruimen, daarvoor zou het Engelsche gouvernement, indien het inderdaad zoo Hollandsch-gezind en regtvaardig was, als het zich wil voordoen, wel gegronde redenen hebben gevonden.

Waarom heeft Koning WILLIAM het kind niet liever bij zijn' regten naam genoemd, en de verlenging van den inconstitutionnelen embargomaatregel aan eene andere oorzaak toegeschreven: het billijk represailleneemen, namelijk, van het Nederlandsche gouvernement, uit de sluiting der *Schelde* voor *Engelsche* en *Fransche* schepen kenbaar? Maar neen, de aanroering van dat punt was te gevaarlijk voor het Engelsche ministerie, en gaf te veel aanleiding in het parlement tot hevige oppositie; daarom moest, wegens de voortduring van het embargo, de schuld liever op den hals van het Nederlandsche dan het Engelsche gouvernement geschoven worden. Zoo listig wist de politiek hare eigene oneer te bedekken, en, als het haar in hare kraam te pas komt, een schijnschoon vernis uit te denken en aan te wenden, om zoo veel mogelijk buiten beschuldiging te blijven.

« De onderhandelingen — staat er eindelijk — zijn weder aangevangen en gij kunt vertrouwen, dat zij van mijne zijde, even als vroeger, met het enkel doel zullen gevoerd worden, om aan *Holland* en *Belgie* een afzonderlijk bestaan, op wederzijdsche veiligheid en onafhankelijkheid gegrond, te verzekeren.»

God behoede *Nederland* voo zulk eene verzekering! Had het in zich zelven geene middelen, om voor zijne veiligheid en onafhankelijkheid te waken en die te handhaven, dan zag het er, in de gegevene omstandigheden, bedroevend met de Nederlandsche natie uit. De zoogenoemde hervatte onderhandelingen toonen het maar weder al te zonneklaar hoe *Engeland* geneigd blijft, om Neerlands belang en daarmede verbonden onafhankelijkheid te bevorderen. *Neêrland*, zoo veel mogelijk, aan den tirannen-wil van *Engeland* ondergeschikt te houden; *Neêrland* in alles de wet voor te schrijven, en het, even als *Belgie*, aan zijne roovers-staatkunde te onderwerpen: zietdaar het enkele doel van het loffelijke Engelsche gouvernement. Maar de Nederlandsche Natie is te wijs geworden door ondervinding, om zich door Koning WILLIAMS verzekeringen te laten blinddoeken, en Vader WILLEM is te veel van den Nederlandsch-nationalen geest doortrokken, om de handhaving onzer onafhankelijkheid en veiligheid in de bescherming van lieden te zoeken, die, voor het oog van de geheele wereld, proefondervindelijk, geleerd hebben, hoe *Neêrland* op zijne hoede zijn moet in de nabuurschap van het Engelsch-Algerijnsch gouvernement.

Wie is onze grootste vijand?

Het is bekend, dat de Engelschen zich steeds omtrent de Noord-Nederlanders op eene uiterst afgunstige wijze gedragen hebben. Deze is echter de minste der grieven, welke onze landgenooten tegen de Engelschen kunnen opsommen. Uit de geschiedenis onzer vaderen zouden wij bewijzen voor hunne Hottentotsche ondankbaarheid kunnen bijbrengen; ja, wij zouden stalen van hunne trouwloosheid kunnen aanvoeren, waarbij die der kanibalen slechts kinderspel is. Dit willen wij echter voor eenen volgenden tijd bewaren. Thans willen wij alleen de aandacht onzer lezers bepalen bij hunne jongste handelingen omtrent ons. *Engeland*, steeds vijandig tegen onze welvaart, heeft er zich in den jongst verloopen tijd op toegelegd, niet alleen, om, door de afscheuring van *Belgie* van ons land, de Belgische fabrijken, maar ook onzen handel op *Duitschland*, zoo mogelijk, geheel te vernietigen. Tot het onregt, door de Londensche conferentie gepleegd, hebben de Engelschen met de Franschen zeer veel bijgedragen. Dat hare besluiten beginseloos en strijdig uitvielen, hebben wij grootelijks aan de Engelschen te danken. Bekend zijn de slinksche en lage streken van PONSONBY, ter benoeming van eenen LEOPOLD tot Koning der Belgen. Zijn verraad, aan de oranjelieden gepleegd, is door den druk wereldkundig geworden en voor den nakomeling te lezen. Wij hebben daarvan, in der tijd, een breedvoerig artikel geleverd. En wie anders dan hij was het, die zijne uiterste pogingen aanwendde, dat de dreigende protocollen niet ten opzigte der Belgen werden uitgevoerd; die, o gruwel der gruwelen! thans tegen ons in het werk gesteld zijn geworden, en, om de maat der onregtvaardigheid, zoo mogelijk, vol te meten, misschien nog verder zullen te werk gesteld worden?

Onder onze bondgenooten wordt er dan ook geen aangetroffen, die zich in hatelijker en afschuwwekkender licht aan ons voordoet, dan *Engeland*; schoon een Engelsch staatsminister, nog kort geleden, heeft willen beweren, dat *Neêrland* zich van zijnen kant nu en dan alles behalve als bondgenoot heeft gedragen.

Welke pogingen er ook in *Engeland* zijn en worden aangewend, dat het embargo op onze schepen moge opgeheven worden, die pogingen spruiten, desniettegenstaande, bijna geheel en alleen uit de bron van laaggeestig eigenbelang voort. Indien de natie, niet, zoo wel als hare tegenwoordige ministers, hare handelingen jegens ons berekende naar den maatstaf van eigen voordeel, met miskenning, ja, zoo mogelijke vernietiging van anderer welvaart, zouden GREY en PALMERSTON, reeds lang, met verontwaardiging van hunne ministeriele portefeuilles verjaagd zijn geworden.

Dat *Engeland* alleen leve en de gansche wereld zich aan hetzelve opoffere, dat was hunne leus; dat is hunne leus vooral in onze dagen, al moet de schreeuwendste, de hemeltergendste onregtvaardigheid ook daartoe gebezigd worden.

Indien wij ten dezen *Frankrijk*, hoe strijdig het ook jegens ons met het regt van vrede en oorlog, bij de jongste vermeestering der Antwerpsche citadel, ten opzigte onzer helden gehandeld hebbe, met *Engeland*

vergelijken, welk een verbazend onderscheid doet zich dan, voor ons oog op! Ware *Frankrijk* zoo rustig van aard als belangloos van zin, wij zouden hetzelve het land der goede; *Engeland*, daarentegen, om deszelfs onverzadigbare inhaligheid, het land der booze geesten noemen. De Franschman pinkoogt wel eens op een strookje lands; maar zijne natie is ook de zoogenoemde *groote* natie, en wie daartoe behoort, heeft de kost voor het eten en slapen voor de huishuur.

De Franschman vecht gaarne; en ziedaar zijne grootste, of, zoo als CHATEAUBRIAND zou zeggen, zijne EENIGSTE fout. En van die liefhebberij tot vechten moet nu en dan partij worden getrokken, hetzij om de grootste woelgeesten voor eenigen tijd buiten 's lands te kunnen zenden, en aldus hun schadelijk en gevaarlijk zamenscholen te voorkomen, of om koning of ministers bij de massa des volks dragelijk of ook wel behagelijk te maken.

De Fransche Natie kan men, uit dien hoofde, het best vergelijken met eenen troep twistgierige jongens van twaalf jaren. Vinden deze geene aanleiding, om te kibbelen en vechten met eenen anderen soortgelijken troep bengels, dan beginnen zij onder malkander te plukharen. Wij spreken hier van de Franschen in gewonen tijd. Op zich zelven beschouwd is de Franschman karakterloos. De levendigheid van zijn gestel brengt grootendeels het luchtgestel mede, waarin hij leeft. En deze levendigheid, verbonden aan een zeker gevoel van *point d'honneur*, waardoor de geheele natie, als het ware, geëlectriseerd is, brengt hem tot een zeker *esprit de corps*; geleidt hem tot eene zekere bemoeiälligheid, waardoor hij in vredestijden de beleefde, vriendelijke, hulp aanbiedende, meegaande man is; welke deugden in oorlogstijden, vooral na eene behaalde overwinning, zoo zeer overdreven worden, dat de Franschman zich een volstrekt meesterschap over anderen aanmatigt. Hij is, wegens gebrek aan bestendig karakter, voor alle indrukken vatbaar. Is hij bigot, zijne bigotterie brengt hem zeer ligt tot de gruwzaamste geweldenarijen jegens andersdenkenden. Is hij een ultra-liberaal, zijne revolutionnaire beginselen doen hem, met vermaak, in het bloed van anderen baden, die geheel anders over de staatkundige aangelegenheden denken. Heeft hij eenen menschlievenden, edeldenkenden veldheer, dan is hij ook menschlievend en edeldenkend; is zijn aanvoerder een tiran, een woestaard, dan is hij evenzeer een onmensch en geweldenaar.

De Engelsche natie daarentegen is het best te vergelijken bij den veelvraat, die, na het vleesch van anderen te hebben opgeslokt, niet rust, voor dat hij ook derzelver overgeblevene schonken, na onvermoeid knabbelen en knagen, in deszelfs onverzaadbare maag heeft doen verdwijnen. Uit dit oogpunt de zaak beschouwende, is het thans zeer belangrijk de Engelsche nieuwspapieren te lezen, nu O'CONNELL het zoo ver gebragt heeft, dat men in *Ierland* ernstig aan eene afscheiding van *Engeland* begint te denken. Daarin geven de Engelsche dagbladschrijvers, bij de bekentenis, dat *Engeland* de muiterij allerwege heeft aangemoedigd en ondersteund, tevens hun gevoelen te kennen, dat de muiterij in *Ierland*, het koste wat het wil, onderdrukt moet worden, en spreken zij zich dus óf in éénen adem regtstreeks tegen, óf liever bevestigen, hetgeen wij zoo even van hunne onverzadelijke inhaligheid, van hunne staatkundige veelvraterij hebben aangestipt.

Wanneer *Frankrijk*, wiens koning door de huwelijksverbindtenis zijner dochter aan der Belgen Koning, meer op der Belgen dan op onze zijde verondersteld moet worden te zijn, een geducht leger in beweging bragt, om den Belgen te leveren, wat hun toch eenmaal moest geleverd worden, zien wij daarin, hoezeer ook op onregtvaardigheid jegens *Nederland* gegrond, zoo veel buitengewoons niet; maar wanneer wij zien, dat *Engeland*, hetwelk zich onzen ouden bondgenoot noemt, en niet kan ontkennen, dat ons bondgenootschap hetzelve duizende voordeelen heeft aangebragt, tot hetzelfde snoode doel medewerkt; wanneer het tevens zeker is, dat het, wegens zijne afgeslotene ligging en de groote menigte zijner oorlogsvaartuigen, moeijelijk door andere mogendheden kan getuchtigd worden, en vooreerst niet regtstreeks door ons, wien het tot dat einde aan eene toereikende vloot ontbreekt: dan kunnen wij gerust zeggen, dat *Engeland* onze grootste vijand is.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 12 Feb. 3 El 8 Palm 0 Duim.; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D
Den 13 dito 4 El 0 Palm 5 Duim.; gewassen 25 Duim; gevallen 0 D

Tot mijne, mijner Kinderen en Behuwd-Kinderen bittere smarte, overleed heden mijne hartelijk geliefde Echtgenoote, *MARIA ALYDA WALLER*, aan eene Zinkingziekte, in den ouderdom van ruim 52 jaren.

WAGENINGEN,
den [illegible] Februarij
1833.

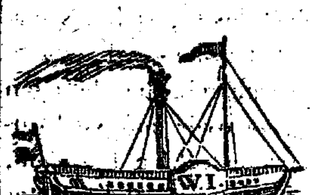
O. J. VAN GRIETHUYSEN,
Predikant.

† § § † † † Op Maandag den 18[den] Februaaij 1833, des voormiddags ten tien ure, zal men aan het Magazijn van Kleeding der 13de Afdeeling Infanterie, in de Broerestraat te *Arnhem*, voor kontant geld verkoopen: eene zeer groote partij afgekeurde MILITAIRE GOEDEREN, bestaande in KAPOTJASSEN, ROKKEN, MOUWVESTEN, LAKENSCHE en LINNEN PANTALONS, HEMDEN, ONDERBROEKEN, ZOKKEN, SCHOENEN, BROODZAKKEN, SLOPKOUSEN, RANDSELS, KWARTIER- en SLAAPMUTZEN en wat verder zal worden opgebragt; alles een uur voor den verkoop, ter plaatse voormeld, voor een ieder te zien.

† † § † § § Op den 18[den] Februarij 1833, en zoo noodig den volgenden dag, telkens aan te vangen des morgens om tien uren, zullen te *Apeldoorn*, op het BUITENVERBLYF *Beekzigt*, publiek Erfliniswijze worden verkocht: zeer nette MAHONIEHOUTEN en andere MEUBELEN, BEDDEN, KOPER, TIN, BLIK en YZERWERK, GLAS, PORCELEIN en AARDEWERK, TAFEL- en BEDLINNEN, eene KOE en hetgeen verder ter verkoop zal worden aangeboden.

VERKOOPING

Op Maandag den 18[den] Februarij 1833, in het Gemeentehuis te *Apeldoorn*, 's morgens ten 11 ure, van eene aanzienlijke partij HOUT, uit de *Hoogzoerensche* en *Hoog-Buurloosche bosschen*, bestaande in verscheidene perceelen OPGAANDE EIKEN, BEUKEN- en DENNEN BOOMEN, AKKERMAALS- en BRANDHOUT, waarvan de Koops-voorwaarden ter visie liggen ten Kantore van den te *Apeldoorn* residerenden Notaris.

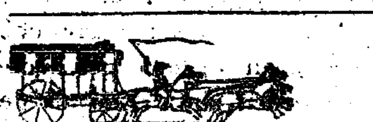
STOOMBOOT, *WILLEM DE EERSTE*,

Varende in het Beurtveer tusschen
Nijmegen en *Rotterdam*, vice versa.

Aan het geëerd Publiek wordt bekend gemaakt, dat de dienst van gemelde Stoomboot voor dit jaar zal beginnen op Donderdag den 14[den] Februarij 1833, van *Nijmegen* naar *Rotterdam* en *'s Hage*, en den 15[den] Februarij van *Rotterdam* naar *Nijmegen* en vervolgens

Van *Nijmegen* naar *Rotterdam* en *'s Hage*,
Elken Zondag, Dingsdag en Donderdag, 's morgens ten 7 ure.
Van *Rotterdam* naar *Nijmegen*,
Elken Maandag, Woensdag en Vrijdag, 's morgens ten 6 ure.

Zullende op de eerstgemelde dagen, dadelijk bij aankomst te *Rotterdam*, eene zeer geschikte Diligence gereed zijn, om de reizenden naar *'s Hage* te vervoeren, terwijl op de laatstgenoemde dagen, 's morgens ten half vier ure zal afrijden eene Diligence te *'s Hage*, bij *J. HAAS*, op de Bierkade, ten einde voor het vertrek der Stoomboot te *Rotterdam* aan te komen.

HOLLANDSCHE POSTWAGEN-ONDERNEMINGEN, *CONCORDIA*.

Het Publiek wordt bij deze berigt, dat de Diligence-Dienst tusschen *Zwolle* en *Groningen*, door middel van eene Neven dienst van *Meppel*, ook tot *Leeuwarden* zal worden uitgebreid.

Deze uitbreiding zal met den 16[den] Februarij 1833 aanvang nemen en de gelegenheid aanbieden, om met de reeds tusschen *Leeuwarden* en *Zwolle* bestaande dienst, zes maal per week vice versa te kunnen reizen, als op Maandag, Dingsdag, Woensdag, Vrijdag, Zaturdag en Zondag; afrijdende:

Te *Leeuwarden*, bij *L. BEUGELAAR*, in de *Nieuwe Doelen*, 's morgens ten 10 ure.

Te bij *Zwolle*, *D. W. DIEPENHEIM*, in *het Hof van Holland*, 's morgens ten 10 ure.

Te *Meppel*, bij *E. KETEL*, Paarden-Posterij, 's namiddags omstreeks $1\frac{1}{2}$ uur naar *Leeuwarden*, 's namiddags omstreeks 5 ure naar *Zwolle*, en op Maandag, Woensdag, Donderdag en Zaturdag, 's namiddags omstreeks $\frac{1}{2}1$ ure naar *Groningen*.

De Ondernemers,
LOUIS VERMEULEN, C[s].

§ § † § § § De Heeren Voogd en Executeuren in den Boedel en Nalatenschap van wijlen den Heer *HOUSSART*, zijn voornemens, ten overstaan van den te *Doetinchem* residerenden Notaris *E. J. H. TERMAAT*, te verkoopen, op Maandag den 18[den] Februarij 1833, precies te beginnen des voormiddags ten 9 ure, ten sterfhuize van gemelden Heer *HOUSSART*, binnen *Doetinchem*, eene zeer hechte, moderne, bijzonder mooije KAP-CHAIS en een dito KAP-WAGEN, voorts eenen deftigen INBOEDEL.

† † § § § § Men vraagt te koopen, EENE MELKGEVENDE EZELIN. Adres letter K., Postkantoor te *Brummen*.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.